

ПРОТОКОЛ

№ 712

гр. Пазарджик, 23.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А. Люб. Александров

Съдебни Г. К. ШАХЪНОВ

заседатели: ВАСИЛ Б. КОЦЕВ

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
и прокурора Т. Т. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от А. Люб. Александров Наказателно дело от общ характер № 20225200200098 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Явява се лично подсъдимият А. П. Ш., редовно призован, и с адв. С. К., редовно упълномощен отпреди. Не се явява адв. И. Б..

За ТД На НАП – П., офис Пазарджик се явява юрисконсулт С., редовно упълномощен.

Свидетелят И. Г. М. не се явява. Призовката на същия, изпратена на адреса в гр. Н.З., е върната в цялост с отбелязване, че лицето е уведомено по телефона лично.

За Окръжна прокуратура – Пазарджик се явява прокурор Г..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: По отношение на свидетелите предлагам И. М. да бъде

заличен, тъй като са разпитани 11 кметове на населени места, чиито показания са еднозначни досежно предмета на делото, така че разпитът на този свидетел няма да допринесе с нищо за изясняване на обективната истина.

По отношение на свидетеля П. П., налице са процесуалните предпоставки на разпоредбата на чл. 281, ал. 1, т. 4 от НПК да бъдат прочетени показанията му, дадени пред друг състав на съда, но аз ще направя и искане да бъдат прочетени, при съгласие от страна на защитата и подсъдимия, и тези, които са депозираны от него на досъдебното производство.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Същото становище. Давам съгласие за четене на показанията.

АДВ. К.: Не даваме съгласие за четене на показанията на неяИ. се свидетел. От данните по делото е видно, че той е редовно призован и моля да вземете необходимите мерки да бъде доведен принудително.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам становището си.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Моето становище е същото – не е необходимо да бъде разпитван.

Съдът намира, че показанията на свидетеля И. М., който за пореден път не се явява, въпреки че е редовно призован, не са от съществено значение за решаване на делото и същият свидетел следва да бъде заличен.

Видно от справка с днешна дата от НБД „Население“ свидетелят П. Б. П. е починал на 10.02.2023 г. Показанията на същия, дадени пред друг състав на съда, следва да бъдат прочетени, докато тези на досъдебното производство – не, доколкото не е налице съгласие от страна на защитата и подсъдимия, затова съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАЛИЧАВА като свидетел по делото И. М. от гр. Н.З..

На основание чл. 281, ал. 1, т. 4, изр. 2 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на свидетеля П. Б. П., дадени пред друг състав

на съда по НОХД № 4/2020 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд в съдебно заседание на 12.11.2020 г. и намиращи се на гърба на лист 182 от цитираното дело.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания. Да се приключи делото.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Нямам искания. Да се приключи делото.

АДВ. К.: Нямам искания. Да се приключи делото.

На основание чл. 283 от НПК, съдът счита, че следва да се прочетат и приемат доказателствата, събрани в досъдебното производство, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** доказателствата, събрани в досъдебното производство, както следва:

ТОМ 1 - материали от предварителна проверка, данъчни фактури, дневници за покупки и продажби.

ТОМ 2 - материали от предварителна проверка, данъчни фактури, СД по ЗДДС, решение на АС П..

ТОМ 3 - протоколи за разпит на свидетели, финансово - счетоводна експертиза, материали за обвиняемото лице - постановление за привличане на обвиняем, разпит на обвиняем, справка-съдимост.

ТОМ 4 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки и писмени обяснения от физически лица.

ТОМ 5 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки и писмени обяснения от физически лица

ТОМ 6 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки и писмени обяснения от физически лица

ТОМ 7 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки и писмени обяснения от физически лица и кметове на Общини.

ТОМ 8 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки на Винпром - товарителници, пътни листове, изкупвателни ведомости.

ТОМ 9 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки на дружества - доставчици.

ТОМ 10 - документи на „Александра - Ал“ ЕООД- РД.

ТОМ 11 - материали от ТД НАП - протоколи за извършени насрещни проверки.

ТОМ 12 - сертификати от НЛВК.

ТОМ 13 - документи на „Александра - Ал“ ЕООД- РА.

ТОМ 14 - ГДД и СД по ЗДДС на „Александра - Ал“ ЕООД.

СТРАНИТЕ ПООТДЕЛНО: Нямаме искания по доказателствата. Да се приключи делото.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна. Извършени са всички необходими следствени действия за обективно, всестранно и пълно изясняване на делото, поради което и на основание чл. 286 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА съдебното следствие за приключило.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, кои са фактите, които сочат на нереалност на доставките по данъчни фактури с начислено ДДС в общ размер на 149 779.39, което е предмет на обвинението. Това са фактури, издадени от дружествата: „ТЕРОНИ 99“ ЛОМ, „ЕКО ТРАНСФРУКТ“ С. „ХАНГЕКИ“ С., „КРЕАТИВ ФЕАРС“ ПЕРУЩИЦА, „ВЕЙЛМЕС“ С., „ДЪТЧИ-2010“ П., „ТАНБИЛД 64“ П. /всичките ЕООД/ към ревизираното дружество „АЛЕКСАНДРА–АЛ“ЕООД, управлявано от подсъдимия Ш., чиято основна икономическа дейност през периода на ревизията била представена като търговия с грозде и извършване на франчайз услуги на „М-ТЕЛ“.

Първото дружество-„ТЕРОНИ 99“ЕООД издало 5 бр. данъчни фактури към „АЛЕКСАНДРА АЛ“ ЕООД с предмет доставка на грозде различни сортове. Същите са намерили отражение в подадени СД по ЗДДС, който се изисква по силата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и дневник за покупки към СД,

изготвени и подадени чрез счетоводителя Б. в данъчен период - 01.11.2011 г. до 30.11.2011 г., като самите фактури са издадени от „ТЕРОНИ 99“ ЕООД в периода 12.11.2011 г. до 29.11.2011 г. По тях ревизията е отказала право на приспадане на данъчен кредит на управляваното от подсъдимия дружество в общ размер на 48 000 лева, поради установена нереалност на доставките.

Доказателствата, които аргументират липсата на данъчно събитие са:

Първо – това дружество-издател на фактурите е управлявано от свид. С. Н.. Последният е потвърдил в показанията си, че придобил дружествените дялове срещу дадена му парична сума, никога не е осъществявал търговска дейност от името на това юридическо лице, не познава подсъдимия, не е търгувал с грозде. Дружеството на свид. Н. не е отразило в счетоводството си /в дневник-продажби/ издадените от него 5 бр. данъчни фактури към дружеството на подсъдимия. Противоречиви са обясненията на подсъдимия по отношение свид. Н. и познанството му с него, но категорично е обратното – липсата на такова, което е признал Н.. Подсъдимият отчетел документални плащания на големи парични суми към дружеството на Н., например РКО № 156 за сумата от 30600 лева по издадени фактури на лице, което подсъдимия не познава. Това е лишено от житейска логика. Дружеството „ТЕРОНИ 99“ е дерегистрирано по ДДС на 21.12.2011 г. Че същото не е развивало търговска дейност сочи и липсата на подадена ГДД по ЗКПО.

Второто дружество „ЕКО ТРАНСФРУКТ“ ЕООД С. издало 3бр. данъчни фактури към „АЛЕКСАНДРА АЛ“ ЕООД с предмет все „консултантски услуги“. Същите са намерили отражение в подадени СД по ЗДДС, който се изисква по силата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и дневник за покупки към СД, изготвени и подадени чрез счетоводителя Б. в данъчни периоди: 01.04.12 г. до 30.04.12 г., 01.05.12 г. до 31.05.12 г. и 01.06.12 г. до 30.06.12 г. ,като самите фактури са издадени от „ЕКО ТРАНСФРУКТ“ ЕООД, С. в периода 25.04.2012 г. до 09.07.2012 г. По тях ревизията е отказала право на приспадане на данъчен кредит на управляваното от подсъдимия дружество в общ размер на 3 900 лева, поради установена нереалност на фактурираните „консултантски услуги“.

Доказателствата, които аргументират липсата на данъчно събитие са:

При ревизията не е открито лице, представител на дружеството, в дневника за продажби на „Еко Трансфрукт“ е осчетоводена само една от

трите издадени от същото данъчни фактури към дружеството на подсъдимия, в хода на ревизията не са представени първични или вторични счетоводни документи. Няма подадена ГДД по ЗКПО за 2012 г., което означава, че дружеството-издател на фактурите не е извършвало никаква дейност. Впрочем, липсата на търговска дейност и фиктивност на отчетената доставена консултантска услуга е потвърдено и от самият управител Г. в разпита му на ДП, който понастоящем е починал, а показанията му приобщени по реда на чл. 281, ал. 1, т. 4 от НПК.

Третото дружество „ХАНГЕКИ“ЕООД С.: Първоначално то било собственост на свид. Р. С., която впоследствие продала дяловете си на свид. М. М.. От това дружество към управляваното от подсъдимия били издадени общо 27 данъчни фактури с предмет продажба на различни сортове грозде. Същите са осчетоводени като реално придобити и платени доставки в подадени СД по ЗДДС, който се изисква по силата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и дневник за покупки към СД, изготвени и подадени чрез счетоводителя Б. в данъчен период 01.11.2012 г. до 30.11.2012 г., като самите фактури са издадени от „ХАНГЕКИ“ ЕООД в периода 07.11.2012 г. до 27.11.2012 г. По тях ревизията е отказала право на приспадане на данъчен кредит на управляваното от подсъдимия дружество в общ размер на 54 716 лева, поради установена нереалност на фактурираните продажби на грозде. Налице са гласни и писмени доказателства, че дружеството „ХАНГЕКИ“ извършвало икономическа дейност в областта на ресторантьорство и заведения за бързо хранене, във връзка с което имало назначени 17 работника на длъжности, обслужващи тези дейности. Само 3 данъчни фактури от общо издадени 27 бр. към „АЛЕКСАНДРА АЛ“ ЕООД били осчетоводени от „ХАНГЕКИ“. Дружеството няма подадена ГДД по ЗКПО за 2012 г., което сочи, че няма реална дейност. Действително свид. М. е дал показания в насока реалност на придобитото количество грозде и последващи фактурирани доставки към дружеството на подсъдимия, които показания обаче са недостоверни. Твърди се, че отделно от работниците на трудов договор в „ХАНГЕКИ“ били назначени от него двама други на граждански договор, които от името на това дружество изкупували грозде. М. им оставял пари, а те се разплащали. Буди недоумение как е възможно свидетелят да не помни самоличността на тези двама работника, след като се твърди, че ежедневно им е давал големи парични суми, за да могат да се разплащат на място с хората, от които са го

купували. Не е възможно физически само тези двама работника да са извършили пренасяне, теглене, последваща обработка на това огромно количество грозде. М. предоставя договор за закупуване на грозде и ведомости, но лицата, посочени в тях са отrekli в хода на ревизията да са продавали грозде на „ХАНГЕКИ“, което ще рече, че няма как това дружество впоследствие да отчита реални доставки с такъв предмет към „АЛЕКСАНДРА АЛ“, като няма пречка на основание чл. 127, ал. 1 от НПК тези констатации в ДРА да се ценят като доказателство и аргументират мотивите към присъдата. Впрочем, процесуалното поведение на този свидетел е обяснимо през призмата на чл. 121, ал. 1 от НПК, доколкото събраният по делото и ценен като годин и достоверен доказателствен материал, включително показанията на свид. И., го открояват като един от основните помагачи в схемата за данъчна измама.

Следващото дружество: „КРЕАТИВ ФЕАРС“ЕООД. Фиктивен управител на това дружество бил свид. Г. И., който бил работник на М. в търговията с горива. Именно по настояване на М. и след съответно финансово стимулиране, И. подписал предоставен му от М. договор за управление. Свид. М. М. действително оперирал с дружеството, което имало съвсем друг предмет на дейност /търговия с горива/, а не изкупване и продаване на грозде. От това дружество към управляваното от подсъдимия били издадени общо 16 данъчни фактури с предмет продажба на различни сортове грозде. Същите са осчетоводени като реално придобити и платени доставки в подадени СД по ЗДДС, който се изисква по силата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и дневник за покупки към СД, изготвени и подадени чрез счетоводителя Б. в данъчен период 01.10.2012 г. до 31.10.2012 г., като самите фактури са издадени от „КРЕАТИВ ФЕАРС“ ЕООД в периода 10.10.2012 г. до 31.10.2012 г. По тях ревизията е отказала право на приспадане на данъчен кредит на управляваното от подсъдимия дружество в общ размер на 36 076 лева, поради установена нереалност на фактурираните продажби на грозде. Всички физически лица по предоставени в хода на данъчната ревизия изкупвателни ведомости общо 192 лица са отrekli да са продавали грозде на „КРЕАТИВ“, което ще рече, че то няма как реално да направи последващи доставки към „АЛЕКСАНДРА АЛ“ЕООД. Нелогична е документалната обосновааност, която е направена от това дружество, за да се опита да защити реалността за доставката. Документално това грозде е закупувано от управителя свид. Г. И.

на място по лозовите масиви, като пак той го мерил с електронна везна. Впрочем такава дейтелност въобще е отречена от самия И.. Насетне, гроздето е било натоварено на автомобил, собственост на крайния получател по веригата доставки „Винпром – Т.“ ООД, но е предадено на управителя на „АЛЕКСАНДРА АЛ“-подсъдимия Ш. на тир паркинг в Харманли, който след това го продава на същия този Винпром, като в същото време дават информация, че гроздето е изкупувано от масиви във В.ска, Хасковска, Сливенска области. Такова приемане и предаване е отречено в показанията и на свид. Н. Т. –управител на този Винпром. Кметовете на 11 населени места са отrekli с тях да е извършвана съгласувателна дейност от представител на „КРЕАТИВ“ по намиране на масивите, уточняване на сортовете грозде, които ще се купуват, разрешаване и организиране на пунктове за изкупуване. Показанията на тогавашните кметове-свидетелите Е. П., И. В., Т. Т., А. Г., Г. С., А. Г., С. И., Т. Т., Д. П. и З. З. са еднозначни относно фактите, че не са организирани пунктове за продажба на грозде, подсъдимият или представители на дружествата сочени за негови контрагенти не са ги търсили по повод закупуване на грозде в фактурираното голямо количество.

Сочените дружества - доставчици на грозде на дружеството на подсъдимия, който е отчел фиктивни покупки на такова от тях, въобще не са имали техническа възможност и материални бази за изкупуване на грозде. Повечето от издадените данъчни фактури не са дори включени в отчетните регистри, дневниците за продажби на тези дружества. Подсъдимият, получавайки тези фактури и включвайки ги чрез счетоводителя Б. в отчетните регистри е знаел, че същите не отразяват реална доставка, тъй като няма обективни данни такава да е извършвана. Деянието е извършено при условието на посредствено извършителство чрез третото невиновно лице-счетоводителя Б., за която са налице условията на чл. 14 от НК, т. к. не са събрани доказателства да е знаела за това, че осчетоводява фактури с невярно съдържание.

В момента се явява адв. И. Б..

ПРОКУРОРЪТ: Очевидно подсъдимият е закупувал грозде от физически лица, но за да може да ползва данъчен кредит е следвало да

представи, че покупките са извършени от данъчнозадължени лица, регистрирани под ДДС /посочените дружества са такива/. От там насетне при кР.та реализация на гроздето от Ш. към Винпромите, за което прокуратурата не спори, той е постигнал два ефекта: произход на гроздето и възможност да приспадне данъчен кредит, вместо задължението на внесе начислено от него ДДС в същия размер. В този смисъл сертификатите за произход на винено грозде, на които акцентира подсъдимият, нямат законен произход.

Дружеството „ВЕЙЛМЕС“ ЕООД е издало 2 бр. данъчни фактури към дружеството на подсъдимия „АЛЕКСАНДРА АЛ“ с предмет „Консултантски услуги по договор“. Тези фактури са включени в подадените СД/дневник покупки от счетоводителя Б. за данъчни периоди 01.07.12 г. до 31.07.2012 г. и 01.08.2012 г. до 31.08.2012 г. и отразяват нереални доставки. Свид. П. П. се води ф.р.м. собственик на дружеството, издател на фактурите. Същият в тежко финансово положение, фирмата му била прехвърлена, за което получил пари, като не знае нищо за икономическата ѝ дейност. В показанията си твърди, че не е упълномощавал лице с имена Анатоли Флоров, с когото подсъдимият сочи, че имал сключен Комисионен договор, а доказателство за противното не са налични. Анатоли Флоров въобще не е намерен. При извършената ревизия не е открит представител на „ВЕЙЛМЕС“ ЕООД, не са представени оправдаващи документи. Доставките били платени в брой и по двете фактури. Житейски недостоверно е плащане на толкова голяма сума на непознато за подсъдимия лице и то в брой, при все, че то няма доказана представителна власт в дружеството „ВЕЙЛМЕС“, което може да се установи от общодостъпния ТР. Това говори и за фиктивност на плащането. В случаят е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 400 лева.

Последните две дружества „ДЪТЧИ 2010“ ЕООД и „ТАНБИЛД“ ЕООД. Първото издало 1 данъчна фактура към дружеството на подсъдимия, която той чрез счетоводителя си е включил в отчетните регистри и СД за съответния период. Предмет на фактурирането е извършена „Консултантска услуга“, а ползваният данъчен кредит в размер на 375 лв. При извършената ревизия не е бил открит представител на дружеството-издател на фактурата, не са представени документи. Това дружество не е имало работници, освен един като „общ работник“, който няма потенциала да извършени осчетоводената „Консултантска услуга“. Второто дружество „ТАНБИЛД 64“ ЕООД също е издател на една данъчна фактура към „АЛЕКСАНДРА АЛ“ ЕООД с предмет

„Услуга по договор“. След осчетоводяването, отразяването ѝ като разход в съответните отчетни регистри и СД за периода подсъдимият е отчел правото на данъчен кредит в размер на 3250 лв., което след извършената данъчна ревизия му е отказано. Тук също няма доказателства за реално извършена услуга няма открит представител на адреса на дружеството. Впрочем, тези две дружества на практика били управлявани от свид. Виденов, който видно от съдебното му минало се е занимавал с дейност, покриваща състава на същото престъпление, в което е обвинен подсъдимия Ш., а и двамата са в близки приятелски отношения. Показанията на свид. Ч. /който е бил първоначалният собственик на дяловете на двете дружества, а в последствие прехвърлил ги на лице с нисък социален статус К./ сочат, че той не е развивал реално търговска дейност, въпреки че познава подсъдимият, той не е знаел, че представлява и управлява дружеството „АЛЕКСАНДРА АЛ“. Отношенията са им били чисто битови-свидетелят да прави тока на подсъдимият, а последният да му плати сметката на телефона.

Обобщено казано - за данъчни периоди от м. “ноември“2011 г. до „февруари“ 2013 г. подсъдимият като посредствен извършител чрез счетоводителя Б. по ел. път чрез УЕП е подал СД по ЗДДС, ведно с отчетни регистри – дневник покупки, в които е отразил нереални доставки по сделки и издадени данъчни фактури по тях от дружествата, упоменати по-горе. Чрез тази невярна документална обосновааност през инкриминираните данъчни периоди е ползван данъчен кредит по тези фактури в общ размер на 149 779 лева, което обосновава квалификацията „особено големи размери“ по смисъла на чл. 93, т. 14 НК. Подсъдимият е съзнавал и искал настъпването на целените последици-неустановяване и неплащане на действителните данъчни задължения, като е декларирал фиктивни сделки с нереализирани по тях доставки.

Налице са изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства-дългият период от време от извършване на деянието до реализиране на наказателната отговорност, чистото съдебно минало, добрите характеристични данни. Затова няма пречка наказанието да се определи с приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК – лишаване от свобода под предвидения минимум, чието изтърпяване бъде отложено с изпитателен срок, определен от съда. Следва гражданският иск да бъде уважен изцяло, тъй като

отразява напълно предмета на обвинението като стойност.

С оглед на изложеното, моля за Вашия съдебен акт.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, съдебната практика на СЕС и националната практика изяснява няколко много важни правни положения. Едното е, че за да възникне право на данъчен кредит, трябва да е необходимо наличието на две кумулативно материалноправни условия: Едното е наличие на доставка на стока или услуга. Второто е тази доставка да е извършена от данъчнозадължено лице, а данъчнозадължено лице е лице, което извършва независима икономическа дейност. В случая от т. нар. доставчици са налице и двете условия. Всички фирми, претендиращи да бъдат преки доставчици, не са подали годишни данъчни декларации за инкриминираните периоди – някои от тях не са декларирали начислен данък, като „Терони 99“, не са открити на адресите, тоест по определението на съдебната практика това са липсващи търговци. В България се определят като бушони и фактуристи. Тоест при тези доставчици са налице и двете материалноправни условия за отказ на данъчен кредит.

Второто правно положение, което изяснява съдът е за наличието на формални условия, които регламентират упражняване на вече възникнало право на данъчен кредит. Най-важно от тези формални условия е наличието на фактура и спазване на сроковете за упражняване правото на данъчен кредит и евентуално, ако има някакви регистрационни режими в държавата.

Третото важно правно положение е относно доказателствената стойност между двете. При наличието на материалноправни условия – може и да не са спазени някои формални и обратното – може да са спазени всички формални условия, но да няма доказателства за конкретната доставка. Тоест доставката се доказва със самостоятелни доказателствени средства и от тук идва основният извод в съдебната практика, че дори при наличието на фактура, което е формално условие, ако няма самостоятелно доказана доставка, не възниква право на данъчен кредит.

Същата е логиката във въпросното дело по отношение на сертификатите – ако тези сертификати доказват по своето съдържание наличието на доставка, тоест предаване на стока, без никакви други условия, то тогава доставка е доказана и подсъдимият следва да бъде оправдан, обаче ако тези

сертификати не съдържат доказателствена стойност за извършена доставка, самото тяхно наличие като формално условие не може да докаже доставка. Тоест няма предварително определена доказателствена стойност на формалните предпоставки. Това гражданскоправно третиране на сделките и на данъчния кредит е най-добре изяснено в Дело № 9717/15 г. на ВАС и в Дело № 7112/14 г. на ВАС.

Наказателноправното третиране на сделките също е разделено от съда на две основни, ясно разграничими хипотези:

Едната хипотеза касае настоящия случай – лице, което претендира право на данъчен кредит без извършена доставка и упражняване на това право на данъчен кредит. По смисъла на съдебната практика той е пряк извършител на престъплението от обективна и субективна страна. Втората хипотеза, която е разгледана, за пълнота на изложеното, е когато се претендира данъчен кредит нагоре или надолу по веригата. Нагоре и покупките, надолу е продажбите. Тогава съдът въвежда още едно допълнително условие: Ако някой друг, в случая т. нар. доставчици, претендира данъчен кредит, за да може да се търси наказателна отговорност от „Александра Ал“, трябва тя е да е знаела за тази измама.

С оглед на изложеното, моля да имате предвид и становището ми относно заключението в частта за плащанията: Плащанията са самостоятелен факт, който не доказва също доставка, защото по смисъла на ЗДДС доставка може да има и без да е извършено плащане или може да има плащане без извършена доставка. Това са два независими факта, но какво казва експертизата: „Регистрираните по ДДС търговци водят счетоводна отчетност и са задължени да водят определени задължителни сметки – сметка-доставчици, сметка-стоки, сметка-каса, сметка-банка.“ В тези сметки те записват счетоводно всяка една операция, касаеща тази сметка. След това тези счетоводни записвания трябва да имат връзки между сметките, т. нар. аналитична и синтетична отчетност и трябва да има доказателства, които доказват тези счетоводни записвания. Един съвсем просто пример: Лицето купува 500 тона грозде, трябва да заведе в сметка-стоки 500 тона постъпили, в счетоводното записване завеждаме 500 тона грозде. Другото счетоводно записване е в сметка-доставчик – към нея се отразява задължение за плащане. Ако парите са излезли от касата в брой, в сметка-каса се записват счетоводно

излезли пари от тази каса, свързани с доставчика. Тази връзка между трите сметки, в случая стоки-плащане-доставчик, е т. нар. аналитична част. На тази база, на тези счетоводни записвания трябва да отговарят доказателствата и понеже говоря в случая за експертизата, за плащанията, счетоводна сметка-каса трябва да съдържа влезли и излезли пари от касата. Доказателствените средства за тези влезли и излезли пари, това са приходни и разходни касови ордери.

Моля да обърнете внимание в експертизата за плащанията, че експертът изрично е записал: „В папките в счетоводството липсват приходни и разходни касови ордери, както и липсват записвания по счетоводни сметки № 501-каса и № 503-банка.“ По-нататък в експертизата навсякъде пише: „по хронологично движение“, тоест експертът е работил върху счетоводните записвания, но той не е проверил документите за плащане, а документите за плащане по каса са разходни касови ордери, по банка – платежни нареждания и вносни бележки. Поради тази причина няма доказано плащане, защото няма документи. Въпреки това, основното ми мнение е, че дори и да има доказано плащане, това не доказва доставки, така че с оглед изложеното считам, че обвинителният акт е доказан, а оттук и гражданския иск, който моля да бъде уважен.

АДВ. Б.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, благодаря на представителя на НАП, че даде разяснения подробни, тъй като аз щях да ги дам и затова само акцентирам има ли доставка на стоката. Аз ще говоря за гроздето: Безспорно от всички материали, събрани по досъдебното производство и в съдебното производство е доказано, че има доставка на грозде към двата завода, респективно на Т. и на Щ.. За завода доставките са направени от „Александра Ал“ и от приетото и неоспорено експертно заключение на вещото лице Л. Т. е видно, че: „Александра Ал е закупила грозде от фирми и никога не е купувала грозде от физически лица.“ Тези фирми са били регистрирани по ТЗ и към момента на извършване на сделките са били данъчно регистрирани по ЗДДС. От съдебните заседания стана ясно, че „Александра Ал“, респективно г-н Ш., не е имал възможност да разбере имали ли са те задължения, към кого са имали задължения и колко са били тези задължения в нито един момент. Безспорно е доказано и в хода на

ревизията, и в хода на производството, че гроздето, доставено към фирмите на Т. и Щ. са били придружени с всички необходими документи – товарителници, колите са били техни, кантарни бележки, сертификат за произход на гроздето, който е и задължителен като условие.

Освен това на Винпром Т. е възстановено ДДС за произведена продукцията от доставено от г-н Ш. грозде. В нито един момент няма и не се спори, че на г-н Щ. и на г-н Т. им е отказано възстановяването на ДДС по доставките на „Александра Ал“ по причина, че няма постъпила стока. След като имаме доставка, след като лицата са били данъчнозадължени, след като имаме реализация на продукцията – една част от продукцията на Т. е изнесена извън страната, в нито един момент няма спор, че те са произвели продукцията и не им е възстановено ДДС-то. На тях им е възстановено ДДС-то за получена продукцията, ние казваме: „Няма доставка.“

Безспорно е установено, че за доставките на грозде имаме плащания по банка на фирмите-доставчици на сума 284 700 лв. В съдебното производство не се откри кой е получил тези суми, но всички свидетели, които идваха тук казваха: „Аз съм купил една фирма, дадох пълномощно, но на кой дадох пълномощното не знам.“ Да де, но тези 284 000 лв. някой ги е изтеглил и те са реално платени.

Не отговаря на действителността, че няма разходни касови ордери. В същата експертиза, която цитирах, е дадено, че са платени сумите в брой с необходимите документи и плащанията са отразени в счетоводството на фирмата. Счетоводството на фирмата „Александра Ал“ е водено спрямо Закона за счетоводството.

Няма спор, че има доставка – говоря специално за Винпромите. Няма спор, че въз основа на тази доставка е произведен продукт и няма спор, че този продукт е реализиран. Ако той не беше реализиран, щеше да им бъде отказан данъчен кредит. Такова нещо по делото няма – това свидетелстваха и двамата управители на двете фирми, въз основа на което ще Ви моля да признаете подсъдимия А. Ш. за невиновен по така повдигнатите му обвинения.

АДВ. К.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, много ми се искаше да мога така, както представителят на публичното

обвинение пледира, да можех да преповторя казаното в обвинителния акт, да го обявя за доказано и да пожелаая да постановите съответната присъда, но това не е възможно. Делото се точи много години, минало е през много перипетии, минало е и през една въззивна проверка.

Ако само прокуратурата се бе запознала със становището по всеки един отделен конкретен въпрос, което беше взел въззивният съд и който посочва ясно и конкретно къде липсват доказателства относно това дали са налице реално извършени сделки или не или просто сме изправени пред една данъчна измама, то тогава много от нещата биха били избегнати от представителя на обвинението в смисъл, че той би се съгласил поне частично, че този обвинителен акт не издържа на проверката на доказателствата. Разбира се, разбирам колегата, не знам дори от колко дни той работи по това дело с оглед промените в кадровия състав на прокуратурата, но за съжаление не мога да си позволя по този начин да пледирам и да обявя всички в обвинителния акт за пълен абсурд, пълна грешка и да поискам директно постановяване на оправдателна присъда. Затова искам да обърна внимание, съгласявайки се преди това с всичко казано от колегата, който говори преди мен, че всъщност, ако са налице доказателства по делото, то те са в насока, че всъщност има доказателства за извършени реални сделки и че не става дума за никаква измама, за никакви неизвършени сделки и т. н.

Би трябвало да се започне първо със състоянието в тези две фирми – винопроизводители от гр. Б.. Ще забележите, че в обвинителния акт тези две фирми липсват. На едно място са споменати двата Винпрома в гр. Б., но не с никакъв анализ какво означава това – просто е подминато. Вероятно прокуратурата е съзнавала, че това е слабото място на нейната обвинителна теза – това, че по отношение на нашите купувачи – двата Винпрома доказателствата са безспорни, че всъщност те са получили от нас не друго, не хартия, не документи, не фактури, а са получили грозде, което са преработили и са изнесли и са издържали на една финансова ревизия от данъчните органи в гр. С., които са отговаряли за гр. Б.. Още в изписването на обвинителния акт аз виждам съмненията на прокуратурата относно това имало ли е или е нямало сключени реални сделки, а това е в основата на това обвинение, към което е привлечен да отговаря нашият подзащитен.

Всъщност прокуратурата прехвърли изцяло на Вас тежестта да

проверите огромния обем доказателства и съобразявайки се със становищата на страните, да подложите на проверка тези доказателства и да направите крайният извод, който за нас правилно е, че няма никаква данъчна измама извършена в случая от страна на дружеството на моя доверител. Какво оставя за Вас прокуратурата? Има описани хронологично, както са по обвинителния акт, на кой въпрос, на който прокуратурата не отговаря и при първото гледане на делото не е отговорено и това е забелязано от въззивния съд, ще се наложи отново да се подложи на преценка.

Ще съобщавам и страниците от обвинителния акт:

На стр. 3 е отбелязано, че: „От страна на „Еко Транс Фрут 2011“ ЕООД гр. С. е била осчетоводена единствено една данъчна фактура.“ понеже предмет на обвинението са няколко данъчни фактури. Тоест аргументът, че видите ли тези фактури не са отразени в необходимата документация на това дружество не е точно така, не отговаря в пълния смисъл на думата. Има намерена осчетоводена данъчна фактура с получател „Александра Ал“. Това заслужава да се обсъди в два аспекта: Доколко аргументацията на прокуратурата е издържана и после доколко е защитен предявеният размер, защото това престъпление има стойностни измерения, без да се обсъжда въобще – отбелязват го, но не го обсъждат и така да се каже: ами да бяхте изключили тази данъчна фактура, признайте за нея реална сделка след като се намира и в двете счетоводства – това се пропуска и е оставено на Вас. Ние считаме, че това е доказателство, което сочи на реалност на извършените сделки, независимо от счетоводните неточности и празноти. Когато се въведе този текст, около преди 15 години и всички знаят под чий натиск се въведе този текст, просто трябваше държавата да казва „не“, а който успее да се пребори в съда, по административни, търговски, граждански и наказателни дела – на него щем, не щем ще признаем в кР. сметка.

Пак на стр. 3, малко по-долу, когато става дума за дейността с „Хангеки“ ЕООД гр. С.: Там не е една, а три данъчни фактури са открити, че са намерени и са осчетоводени в счетоводството на „Хангеки“. Как може по еднакъв, еднозначен начин да отговаряш? Няма сделка, защото няма осчетоводени фактури, а пък тук сам съобщаващ, че има три осчетоводени фактури и не си задаваш въпроса: ами поне част от тези осчетоводявания не отразяват ли извършена реална сделка?

На следващо място прокуратурата признава, че след изтичане на срока /става дума за стр. 4/, че от „Хангеки“ са били депозирани в Дирекцията на НАП документи, касаещи декларираните доставки към „Александра Ал“ – били входирани писмени обяснения на управителя, копия от данъчни фактури от Договор за изкупуване на грозде и т. н. още документи. След като са представени, как се обсъждат, защото това обсъждане се дължи от този, който е изготвил обвинителния акт да каже имат ли отношение и как те се отнасят към въпроса има ли реални сделки, или не? Тоест описва се една дейност, при която всичко е било наред – имало е такива сделки, но защо инкриминираме и тези фактури за тези доставки на „Хангеки“ към „Александра Ал“ не намираме обяснение. Ние считаме, че отговорът е, че всъщност с тези допълнително представени материали пред НАП, които са и в делото, всъщност се е доказала реалността на сделките, които сме осъществили с „Хангеки“. Нещо повече: На същата стр. 4 ревизиращото лице е отразило, че са представени осчетоводени данъчни фактури с доставчик „Хангеки“, ведно с издадени към тях фискални бонове и всички те са приложени към делото. Отговор на прокуратурата – не. Търсят се други обстоятелства, които нито могат да бъдат вменени във вина на нашия подзащитен, нито могат да бъдат предмет на наказателното изследване. Може да е нарушаван Законът за счетоводството, може да са нарушавани данъчни закони, но като административни нарушения, но когато в това производство търсим реалност на сделката, тези неща нямат същото значение. Сделката може да е реална, но при сключването ѝ да са нарушени други закони, които не могат да бъдат предмет на наказателно производство.

Същото се отнася и за ревизирания период за фирмата-доставчик „Креатив Феарс“ от гр. Перушица – на стр. 4. Представени са изобИ. от документи – писмените обяснения на управителя, копие на обследваните фактури, сключеният между дружествата договор, изкупвателни ведомости, хронологични регистри и т. н., но и това нямало никакво значение – сделките са били нереални, кухи сделки, неизвършени сделки.

192 физически лица са фигурирали с всички лични данни в изкупвателните ведомости за кампания 2012 г. и са били обект на проверка като всички тези лица са представили писмени обяснения, съгласно които не били продавали на „Креатив Феарс“ ЕООД грозде през тази кампания 2012 г.

По този ли начин се замества непосредствеността за събиране на доказателства като използваме едни писмени обяснения от едни лица, които са написани при неизяснена обстановка, в които те казват, че не са продавали на „Креатив Феарс“ грозде? Разбра се в хода на производството чрез разпита на свидетелите, който разпит Вие лично извършихте, че всъщност имало е една организация от по-особен тип и не е било необходимо непременно „Александра Ал“ да има необходимия кадрови състав, необходимото техническо оборудване за извършване на тази дейност - изкупуване на грозде. Общоприето е това, че тези дейности могат да се извършват чрез ад хок наети работници и служители, а както се установи пък в нашия случай – ползвани са съоръжения, техника, камиони и персонал на крайния получател на гроздето на двете фирми-винопроизводители. Как тези неща не се обсъждат при решаването на въпроса има ли реална сделка или не, а се обсъждат някакви си писмени обяснения, дадени в едно ревизионно производство? Ами това са живи хора - разпитайте ги тези хора, разяснете им за какво става дума. Ако тези хора бяха разпитани, щеше да се отвори възможност при обсъждане на хода на наказателното досъдебно производство и особено при неговото приключване, от страна на защитата можеше да бъдат направени съответни забележки, искания и т. н. Няма свидетели – няма проблем за прокуратурата. Има едни бележки, които който както иска да ги използва.

Има и друг случай като с „Велмес“ ООД гр. С.. Проверяващите констатирали, че от страна на „Велмес“ са осчетоводени данъчните фактури с получател „Александра Ал“, но доставчикът не е подал годишна данъчна декларация за 2012 г. Това към какво има отношение? Това има отношение към изрядността по спазване на данъчните закони, но няма отношение за това имало ли е реална сделка, която се крие зад тези осчетоводени документи. Очевидно се допуска както тук, така и на много други места едно смесение между административната изрядност, спазването на административния порядък по различни закони от основния предмет на изследване в това производство по чл. 255 – реалност или нереалност на сделката. Това, за което говоря с „Велмес“ е абсолютен пример за това, че подходът е неправилен.

Същото можем да говорим и за другия доставчик - „Дътчи“ гр. П.. Това се отнася за консултантските услуги. Установено е било, че доставчикът е отразил в дневника за продажби и в декларацията по ЗДДС въпросната

данъчна фактура. Органите по приходите, обаче, са констатирали, че доставчикът не е притежавал необходимия кадрови потенциал, за да извърши тази услуга. Какво общо има с реалността на сделката? Не е необходимо да извършиш една дейност само с тези, които са записани в твоята кадрова служба, че са служители и работници – може с наемане на работници ад хок да се извърши всичко това, но това съвсем не означава, че не е налице доставка.

Същото е положението и с дружеството „Танбилд 64“. Издателят е отразил данъчната фактура в дневника за продажби и в декларацията по ЗДДС. Тъй като, обаче, не били представени каквито и да било доказателства за реално извършване на декларираната услуга, е прието, че същата не е извършена и е отказано право на приспадане на данъчен кредит. Какво общо има с реалността или не на сделката и въз основа на какво казвате: „Не, това не е извършено.“?

Стигаме пак обратно до въпроса от къде би трябвало да започнем изначално решаването на този така или иначе възникнал проблем? Някой данъчен служител е решил, че тук се крият някакви сериозни нарушения, крият се и престъпления и е образувано едно производство, обаче е трябвало да се започне от пътя на гроздето, а този път е ясен в последната част – от „Александра Ал“ през двата винопроизводителни завода. Пътят е безспорен. Гроздето е доставено и това е точно гроздето, по което има съставена документация и има осчетоводяване на фактури от страна на нашето дружество по отношение на доставчиците. Не може едно грозде изведнъж да се появи от нищото изневиделица и да се признаят при извършена щателна данъчна ревизия на двата винзавода се е оказало, че всичко е наред и тези сделки са признати и начислените данъци са признати – всичко е признато, а ние започваме от това имало ли е от кмета на съответното населено място издадена заповед за разкриване на изкупвателни пунктове. Да, разпитахме част от тях – нямамо е издадена, но това означава ли, че грозде не се е изкупувало? Част от кметовете казаха: „Ние имаме масиви от лозя.“ Какво става с това грозде от тези масиви, от тези лозя? Когато искаш обяснения от 192 души, направи си труда да ги разпиташ и да ти обяснят тези хора кой е бил там на място. Те им казват едно дружество: „Дай ми обяснения на това дружество доставял ли си грозде.“ – нищо не му говори едно име на едно дружество,

обаче ако бъде разпитан подробно и се дадат подробни обяснения. И нещо друго, което прокуратурата очевидно пропуска: Към всички, към цялата документация, предоставена от двата Винпрома, освен фактурите, се съдържат и сертификатите за добив на грозде – това подробно беше обяснено от вещите лица, че без този сертификат никой не може да изкупува това грозде, а най-малко винопроизводителите, защото няма да им се зачете. Този документ върви до реализацията на произведеното вино. В кР. сметка има сертификати – някой помисли ли за тях, изследва ли ги тези сертификати? Сертификатите се издават на конкретни лица – някой разпита ли ги тези лица? Има пътни листове, има товарителници на всички тези камиони. Не говоря и за това, че свидетелите го изясниха, главно в лицето на двамата директори. Всички тези неща би трябвало да бъдат обсъдени, за да се стигне до извода, че всъщност реални сделки има от начало до край – гроздето върви между различните субекти, от производителя на гроздето минава през фирмата. Вярно, може да не си го представяме като завършеност на сделката аз на теб, ти на мен и т. н., всичко е станало наведнъж. Разбира се, цялата организация е била заслуга на подсъдимия.

В обобщение на всичко казано до тук, което изцяло поддържам, аз бих Ви помолил първо в никакъв случай да не допуснете като валидно обосновано и доказано обвинение да не останат три случая:

Първо в случаите, в които се установява, че е налице и двойно осчетоводяване – от фирмата-доставчик и от фирмата-получател. Те са посочени и в обвинителния акт като се намират фактури и в двете счетоводства – тези случаи трябва да се изключат от въобще инкриминираните случаи.

На второ място: Да изключите от обвинението, разбира се имам предвид да оправдаете подзащитния ми за всички случаи, в които са нарушени правила по различни закони – счетоводни, данъчни и други от страна на съконтрагентите ни. Ние не можем да носим отговорност за това. Има случаи в данъчното право, когато контрамата отива, така да се каже, в последния и понякога там може да плащаш, но това не е престъпление – това е данъчна и административна отговорност, но не и наказателна отговорност, така че случаите на нарушения и неизпълнения на задължения по други закони от страна на съконтрагентите трябва да бъдат изключени като

възможни деяния по повдигнатото обвинение.

На последно място: Да изключите всички случаи, когато извършването на дейността от страна на фирмата на подсъдимия е отказана и не е призната реалност на сделката заради това, че липсвал кадрови и технически потенциал в неговото дружество. Казах Ви как се преодоляват тези неща и какво показва практиката.

Считам, че ако намерите за основателно това ми искане по тези обобщени изключения, които Ви молим да направите, то може да се окаже, че това обвинение не може да съществува в самостоятелен вид.

В този смисъл моля да постановите оправдателна присъда по отношение на подзащитния ми.

ЮРИСКОНСУЛТ С. /РЕПЛИКА/: Моля да взема реплика в две насоки. Едната е по отношение пътя на гроздето: Считам, че няма междинни прекупвачи. Свидетелят Т. изрично заяви на 19-ти януари, че той е купувал грозде от гроздопроизводителите със собствен транспорт и собствени пари по шофьора, а другият Винпром има собствени изкупвателни ведомости, които предхождат фактурите към „Александра Ал“ – същото е и с Винпрома на Т.. Тоест преди фактурите към „Александра Ал“ има доказани доставки директно към Винпрома.

Втората ми реплика е по отношение на услугите, тъй като при последните две-три фирми се касае за доставка на услуги. Относно доставката на услуги ЗДДС е категоричен, че ДДС се начислява при завършване на услугата – тоест трябва да има видим резултат под някаква форма като стойност и като дата най-вече. Не се облага облигационния договор, с който се договаря нещо, а се облага изпълненото в този договор. Чл. 25, ал. 6 от ЗДДС */цитира/* и в тази връзка за услугите последното твърдение на защитата е, че подсъдимият е бил посредник. Посредничеството също е услуга и за тази услуга по ЗДДС се издава отделна фактура за възнаграждението на посредника – той няма право да участва в стоковата верига и да твърди, че е посредник. Или купува гроздето за собствена сметка на собствен риск и го продава, или като посредник му се дължи възнаграждение и само за това възнаграждение той има право на данъчен кредит.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия А. П. Ш.: Първо искам да се спра върху това, което представителят на НАП се опитва да внуши. Изговориха се много неистини, което показва явно непознаване на документите по делото. За всяка осъществена сделка на фирмата, която представлявам, както и при Вас има договори, сключени между мен като управител на фирмата и фирмите, които съм наемал по различни поводи. Много благодаря на представителя на НАП, че се опита да Ви обясни кога, как и защо една сделка би трябвало да бъде реална и да бъде признат данъчният кредит.

Ще се спра само на една от фирмите, която има доста сериозно присъствие – това е фирмата „Креатив“. Пред мен и пред Вас на стр. 350 в Том 2 от досъдебното производство са документите, подадени от фирма „Креатив“ към НАП. Какво представляват тези документи? Това, което представителят на НАП се опита да Ви обясни. На първо място ще започна с главната касова книга на фирмата. Следейки от 01.10. до 31.10., слизайки надолу, на много места са заприходени сумите по касовите ордери, които фирмата е изплатила на фирма „Креатив“ – „Александра Ал“, сумите, които са разплащане по документ, касов ордер номер и т. н., всичко прилежно е описано. Това е главната касова книга на фирма „Креатив“, която касае този период.

Следващото, което представителят на НАП Ви каза, че всички документи трябва да бъдат описани в аналитичен регистър: От 01.10.2012 г. до 31.10.2012 г. е наличен аналитичен регистър по дати и тук пише: „НАП, „Хангеки“ и в един момент от приходен касов ордер разплащане по документ и фирма „Александра Ал“ на много места.

След това, освен хронологичния регистър, за всички фактури, които са описани в хронологични регистър фирма „Хангеки“ е подала съответните дневници за продажби и дневници за покупки, които е регистрирала за периода, за който става въпрос в настоящото дело и ако обърнете внимание на записаното в дневниците за покупки и продажби, които са декларирани в НАП, на съответните места всички фактури до една, без изключение, са включени в дневниците за покупки и продажби. Първо, отбелязани са в касовата книга – приходните касови ордери, с които те са получили парите,

включени са в аналитичните ведомости на фирмата и в дневниците за покупки и продажби. Съобразно това, което представителят на НАП Ви обясни, всичко това би следвало да доведе до признаване на данъчния кредит на фирмата.

Да не говорим, че много умело се убягва, че всички фактури, издадени на моята фирма, които аз съм получил, са издадени от законно регистрирано дружеството по ЗДДС. Всички фактури са придружени със съответните касови бонове, издадени от законно регистрирани касови апарати на дружествата. В този смисъл на мен като лице, управляващо дружеството, никъде в закона не ми е вменено правото аз, по какъвто и да е начин, да проверявам доколкото истински или неистински са тези документи. Същевременно прокуратурата ме обвинява в това, че аз съм знаел, че това са неистински документи – как и по какъв начин, обаче, прокуратурата мълчи. Как аз можех да разбера, че това са документи, които евентуално не са истински? А те не са такива, защото са включени в документите и НАП предварително е знаела, че всички тези документи са издадени, защото в момента, в който чукнат на касовия апарат, в НАП знаят, че тази фирма е издала касов бон номер еди кой си с еди каква си сума и на базата на дневниците може да се направи проверка на кого ги е издал.

Както от самото начало представителят на НАП, който водеше ревизията тогава, в момента не мога да си спомня нейното име, беше попитана в съдебно заседание открили ли са нередности по водене на счетоводството на „Александра Ал“. Отговорът категорично беше: „Не.“ Всички документи така, както представителят на НАП упомена, че е трябвало да бъдат направени, всичко е заведени по съответните сметки, по съответните фактури и са подадени нужните документи. Фирма „Александра Ал“ по онова време не е дължала и твърдя, че не дължи, защото административните актове за мен са издадени в несъответствие на всякакви правила само и само да има написани административни актове – тогава такава беше времето. Административният акт е издаден на базата на показанията на насрещните проверки на хората, които са предавали грозде и на отговорите на кметовете на населените места. В тази зала Вие разпитахте 11 кмета – от тези 11 кмета, 10 потвърдиха, че не са получавали. Не, че са забравили, не че не помнят, а че са получавали каквото и да е запитване от НАП. Един-единствен кмет на преклонна възраст и моите уважения към него, спомена, че е получил и е

отговорил на НАП, че не е издавал такова разрешение. Всички до един кметове потвърдиха, че не ме познават, никога не са ме виждали и не са имали каквито и да е отношения с моята фирма, което на практика оборва твърдението на прокуратурата, че видите ли аз съм закупил от физическите лица цялото това грозде, измислил съм едни фирми и съм взел фактури с цел да се облагодетелствам. НАП и прокуратурата постоянно казват, че е невъзможно тези фирми да са купили такова количество грозде, а в обвинителния акт на прокуратурата имаше абзац, в който се казва, че видите ли аз съм купил това количество грозде. Много умела игра на думи е. Значи те не могат да го купят, но той може, за да измами. Аз не съм съгласен с това. Не съм мамил през целия си живот и няма и да мамя. Говоря истината и смятам, че това е правилният начин.

Много умело се избягва наличието на сертификатите. Сертификатът е ценна книга. Все едно да зачеркнем парите. Видите ли, сертификатите били някакви хвърчащи листчета, които ей така висят по лозовите масиви – не е така. Показанията на свидетеля - на Главния секретар на Лозаро-винарската камара ясно и категорично каза, че сертификатът се издава единствено и само на собственика на лозови масиви и той е ценна книга - той е доказателство за произход на гроздето и ако някой си направи труда да прочете договорите, които имаме аз като фирма с Винзаводите, там много ясно е казано, че грозде без сертификат не се заплаща.

Представителят на НАП се опита да Ви внуши, че видите ли Винзаводът е купувал със собствени пари, което е истина, но купувал през шофьорите гроздето, за което става въпрос. В съдебно заседание пред Вас собствениците на Винзаводите, особено г-н Т., ясно и категорично каза, че той по никакъв начин не се е занимавал – имал е договор с мен и аз съм изпълнил онова, за което сме подписали съответния договор. Същото потвърди и г-н Щ.. Никъде не е казал в своите показания пред Вас, че той е купувал от който и да е грозде без аз да съм участвал в това.

Фактурите, които са издадени – да, може да има такова нещо, защото много често фактурите се издават закуп, защото на практика технологично няма как да се случи да си в единия край на България и да тичаш до другия край на България, за да пуснеш една фактура – така е, тук признавам, но не може да се твърди, че няма сделка. Не може Митница, не може Изпълнителна

агенция по лозата и виното, не може НАП – друго отделение да признава, че има сделка, а НАП гр. П. по друг начин, разглеждайки единствено и само документите, които са му необходими и сътворявайки документи с невярно съдържание, да твърди, че няма сделка. Какво имам предвид: В хода на съдебното производство и пред Вас са изпратени 194 искания за насрещна проверка. В тези искания за насрещна проверка пред Вас, в хода на разпита, представителя на НАП – Х. тогава спомена, че те използват една бланка. В тази бланка те имат изкупвателните ведомости. На базата на изкупвателните ведомости те започват едно масирано действие за насрещни проверки към всички, които са участвали към тази кампания, но тук пише: „Искане за представяне на документи и писмени обяснения на трети лица“ и вместо на базата на изкупната ведомост да пишат: „Вие предавали ли сте грозде на „Креатив“, на „Хангеки“, на който е според ведомостта?“, във всички до една, без изключение, искания за насрещни проверки се пише: „Вие предавали ли сте грозде на „Александра Ал“? Никой не ми е предавал грозде на мен от физическите лица. Това съм го заявявал постоянно – на досъдебното производство, пред другия състав, пред Вас многократно. Аз от физически лица грозде не съм купувал, защото не съм имал физическата възможност да бъда едновременно във В., в Н.З., в Х. – говоря като региони.

Онова, което представителят на НАП спомена: Да, така е, някои от камионите, които са идвали при мен от фирмите, съм ги приемал на голям кантар в Харманли. За съжаление представителят на НАП се опита да Ви убеди, че става въпрос за всички камиони. Ние говорим за камионите, които са изкупували от Хасковския регион. Няма как камионът от В. да дойде в Х., да го меря и да го пратя в Б.. Това е малоумие.

Целият административен акт твърдя, че е порочно направен на базата на тези искания за насрещни проверки. Когато са питали хората, това е мое мнение, не е приятно на никого да получи съобщение от НАП и да те питат какво си правил преди 4-5 години и дали си предавал грозде, дали си го декларирал това грозде, дали си платил там каквото има – съвсем естествено е хората да реагират по този начин, по който са реагирали, но искам отново да акцентирам – от 11, 10 кмета казаха, че не са получавали. Това е искане от кмета на с. Д. – няма отговор, но всичко се крепи на тези насрещни проверки, направени по този начин.

Беше казано, че трябва да има плащане. Всички фактури, които са надвишили 15 000 лв. до една, са платени по банков път и вещото лице Л. Т. го доказва. Фактурите, които са към фирмата от Л. са платени по банков път и това е отбелязано в заключението на г-жа Т.. Тя изрично тук в това експертно заключение казва, че всички фактури са платени по банков път, с изключение на една, която е платена на части в брой. Тогава са дошли парите – тогава сме платили.

Когато разпитвахте фирмите тук, никой не спомена да имаме задължения към тях. Изрично попитахме и г-н Т.. В годините аз съм закупил за него около 35 000 тона грозде и пред Вас го попитах дали някой някога от доставчици се е обадил да каже: „Г-н Т., ние пратихме едно грозде във Вашия Винзавод, но не ни беше платено.“ Такъв случай за всичките тези години няма. Договорите, които съм подписал, са направени и изплатени както на хората, с които съм работил, така и на мен от Винзаводите. За всяко нещо имаме документ – за всяко нещо, което сме предприели имаме договор.

Защо се наложи да правим консултантски договори с редица фирми? Беше едно такова време, в което започнаха да се унищожават лозя. Фирмата на г-н М. се занимаваше с горива за селскостопански производители и механизатори. Тя правеше по няколко милиона оборот на месец. Трябваше ми да разбера къде и какви количества като масиви и сортове има. Аз, отделно от всички, си направих карта, която вече не е до там актуална, защото има страшно много нови насаждения, но аз притежавам карта на населените места, в които има различни видове по сортове грозде и количество, което да се очаква и знам къде мога да пратя човек да ми купи такова количество грозде. Именно поради тази причина се наложи да правим и това е отразено в договорите, за всяко плащане ние имаме плащане по договор и договорите са някъде в делото – аз имам копия, но оригиналите ги предадохме на предишния състав. Именно това съставяне на такава карта ми даде възможност аз да бъда адекватен и конкурентоспособен и затова доста от Винзаводите ползваха моята експертиза. Тук, обаче, никъде не е казано, че аз имам плащания и от Д. Б., плащания от различни Винзаводи, на които съм оказвал такива услуги като комисионна. Меко казано несериозно е да се твърди, че няма такава сделка, защото онова, заради което се твърди, че няма такава сделка, е несъстоятелно. Не може шест фирми да не могат да купуват

грозде, да нямат капацитет, а аз сам да закупя около 3000-4 000 тона грозде на сезон и то от различни краища на България.

По принцип доста сериозно се бях подготвил с отговори на всичко, което касае обвинителния акт – изненадахте ме днес, затова не си бях взел документите с мен. Обвинителният акт е съставен по административния акт, който е крайно порочен. Всичко е гледано единствено под ъгъла на това да се измисли начин, по който да се напише този административен акт.

В административното дело има показания на собственика на транспортната фирма, но никой не говори за него, както и в показанията на двамата експерти, които бяха дали първоначално експертни заключения.

В предишното заседание на предишния състав експертите за първи път виждаха документите, докато пред Вас казаха, че са работили с всички документи, което не отговаря на истината. За първи път виждаха пътните листа, товарителниците, кантарните бележки, които са съставени и са предоставени от завода, защото те са по договор със завода, както е по договора между мен и завода. В договора пише, че задължението за осъществяване на транспорт е единствено и само на завода със собствени или наети транспортни средства и собственикът на транспортната фирма „М. Т.“ и никакви цифри имаше, той категорично каза, че: „ Да, аз като фирма съм осъществявал единствено и само логистиката на транспорта. Ще отидеш там, ще намериш този и ще товарите такава грозде.“ Не знам кому беше нужно да се пишат такива административни актове – да, времето беше такава тогава, но при положение, че толкова много доказателства, толкова много неща предоставихме на органите на НАП и те измислиха единствено и само тези искания за насрещни проверки, които са крайно несериозно оформени. Всъщност това го и потвърди ръководителят на ревизията, когато беше пред Вас тук – че това е бланка, която те са запълвали просто. Естествено е, че хората са казали това, което се очаква да кажат – когато ти си попитал и предварително знаеш какъв ще е отговорът, съвсем естествено е отговорът да бъде такъв. Не признавам такива административни актове – не съм извършил нарушения, защото в моята фирма всички документи са надлежно описани, всички документи са надлежно заявени пред органите на НАП и твърдя, че по онова време съм имал на щат в различните периоди между 15-16-17 човека и всички данъци, всички осигуровки, всички заплати са били изплащани на

хората в съответствие в закона и в срок. Не дължим пари на никого и не сме оцетили никого, напротив – въпреки че съм платил за всяко нещо, за което се твърди, сега отново аз съм виновен, че съм платил. Не е ли прехвърляне на отговорността от НАП към мен, който не съм имал абсолютно никакви права да проследя кой, как и кога подава годишна данъчна декларация и кой, кога и как декларира фактурите, които издава? За мен е било важно, че има издадени фактури и тези фактури са от законно регистрирани дружества, касовите бонове – от законно регистрирани касови апарати. Затова Ви моля да произнесете оправдателна присъда.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия А. П. Ш.: Уважаеми г-н съдия, уважаеми съдебни заседатели, обвинението спрямо фирмата, която представлявам, е несъстоятелно. Твърдя, че нито съм знаел, нито пък по някакъв начин съм искал да употребявам каквито и да е документи, защото тези документи, които аз съм приел твърдя, че не са фалшиви, а те не са фалшиви, както преди малко казах, защото са издадени от законно регистрирани в НАП касови апарати и законно регистрирани по законния ред дружества. Законодателят по никакъв начин не ми е възложил каквато и да е контролна функция да мога аз, по какъвто и да е начин, да осъществявам контрол върху посочените дружества. Не съм извършил нито едно нарушение от посочените в обвинителния акт, напротив – всички посочени суми са платени от мен и затова има съответните платежни документи и договори по тях. Моля Ви да разгледате нещата и документите така, както би следвало да се разглеждат, а не тенденциозно така, както ги разглеждат служителите на НАП.

Отново повтарям: Не съм извършил нито едно от престъпленията, за които ме съдите в момента и не смятам, че би трябвало аз да бъда на тази подсъдима скамейка.

Уважаеми г-н съдия, прокуратурата се опитва да ме обвини в неща, в които дори не съм си помислял, че могат да се случват. Искам само да кажа едно нещо: Ако аз съм го направил всичко това, ако аз съм приел тези документи, знаейки, че те са неистински, нямаше ли да е по-лесно през 2014 г., както всички останали са направили, просто да продам фирмата, а не да си блъскам главата по съдилищата? Можех спокойно да го направя и сега

нямаше аз да съм на това място. Просто един от всички, за които казват, че са взели по 500 лв., по 1000 лв. и са приели фирми, нямаше ли да е по-лесно аз просто да продам тази фирма, а не да доказвам постоянно по едни или други съдилища моята правота? Не ми е в характера да отстъпвам. Най-лесно беше, ако преценим, че съм знаел, онзи музиканта от Л. да му продам фирмата и да си блъска главата той. Можех да го направя, ако се смятах за виновен, но аз не съм.

Не съм виновен, за което Ви моля да постановите оправдателна присъда.

Съдът счете делото за изяснено и се оттегли на съвещание за произнасяне на присъдата, която обяви на страните, като им разясни правото на жалба и протест.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12:40 ч.

Председател: _____

Секретар: _____